

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
24. november 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 54 (Alm. del) af 31. oktober 2014 stillet efter ønske fra Jonas Dahl (SF)

Spørgsmål

Er det korrekt forstået, at der i svaret på FIU alm.del spørgsmål 454 (2013-14) er regnet med dynamiske effekter som følge af lavere beskæftigelsesfradrag, mens der ikke er indregnet negative dynamiske effekter at lavere offentligt forbrug, som f.eks. kunne være lavere udgifter til uddannelse eller forskning? Og hvor store er de indregnede dynamiske effekter?

Svar

I *Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 454 af 23. oktober 2014* er der regnet på et forslag om real nulvækst i det offentlige forbrug i perioden 2015-2020, hvor det afledte provenu anvendes på at hæve beskæftigelsesfradraget.

Hvis der forudsættes real nulvækst i det offentlige forbrug i perioden 2015-2020, skønnes det isoleret set at reducere de offentlige forbrugsudgifter med ca. 20 mia. kr. (2015-priser) i 2020 i forhold til forløbet i regeringens 2020-plan. Det svarer til en forbedring af de offentlige finanser efter tilbageløb på ca. 19 mia. kr., idet indholdet af moms og afgifter i det offentlige forbrug skønnes at udgøre ca. 5 pct.

En sådan hypotetisk forøgelse af råderummet skønnes at kunne finansiere en forøgelse af beskæftigelsesfradraget på ca. 14½ pct.¹, *jf. besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 454 af 23. oktober 2014*. Det er her lagt til grund, at den nævnte forøgelse af beskæftigelsesfradraget isoleret set ville indebære en forværring af de offentlige finanser med ca. 20½ mia. kr. efter tilbageløb af moms og afgifter og med ca. 19 mia. kr. efter tilbageløb og afledte virkninger af ændret adfærd. I skønnet indgår således en dynamisk provenuvirkning på ca. 1½ mia. kr., idet en forøgelse af beskæftigelsesfradraget antages at føre til en forøgelse af arbejdsudbuddet.

Det er almindelig praksis at skønne over afledte adfærdsvirkninger på arbejdsudbuddet af ændringer i personskatter. Skønnene tager udgangspunkt i beregnede

¹ Det maksimale beskæftigelsesfradrag antages at blive øget parallelt.

marginalskatter og nettokompensationsgrader for en stikprøve af befolkningen baseret på Lovmodellen, *jf. Regneprincipper og Modelanvendelse i Finansministeriet (2012)*.

I *Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 454 af 23. oktober 2014* er ikke indregnet adfærdsvirkninger af den forudsatte ændring i det offentlige forbrug. Dette skyldes ikke et grundlæggende princip, men derimod at det ikke er konkretiseret, hvilke dele af det offentlige forbrug der antages at blive reduceret i forhold til forløbet i regeringens 2020-plan, samt at der ikke er tilstrækkeligt empirisk grundlag til at skønne over de mulige afledte virkninger.

Hvis det hypotetisk lægges til grund, at nulvækst i det offentlige forbrug ville medføre lavere udgifter til fx uddannelse og forskning, kunne det tænkes at have en langsigtet (negativ) effekt på produktivitet og beskæftigelse – der dog først materialiser sig flere år efter, at uddannelsesadfærden er ændret. I dette tilfælde ville det afledte råderum til at øge beskæftigelsesfradraget alt andet lige være mindre end de anførte 19 mia. kr.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon